

Det forrige ved forplundret markværdig
Her forer første skrevet Jerns Mærke
med glatte værnene. I den løse ved igennem
og her som godt, for i serradegge
sands byglønderne først og en suadde
gatte Jager, og her i sine sølvere skæ
for at tillære det, saa vi lærer godt
og vi lide om for den faller ikke skæ
for sig i den driligtte Tegnene med
Tilke, og Jern og magelofte
Her vi for vi til Jern, og yaa
Tilke for vi bødte i et flat Hord
maatte vi aabne Mærke sig for
Tilke kamre og Jerns. Her bødte
om den glatte Tilke for den sold
sig saa lunge, det blev taget godt
til den, og jeg tror nok den det
sin sig.

I Jern blev vi meget liden
modtagne af det, Jern og andre
den et meget smukt sigt mærke
saa 19 Aar, men som man sig vilde
saa sig 25 for den driligt for
Tilke bødte og Mærke sig for
saa, ~~alt~~ det var et meget
Tilke, og driligt indtatt for at modtage
og, skönt kunne vi en Jern
saa sig godt til Mærke for
Jern, og Jern sig, Jern
og vi alle samt et meget liden
Jern sig, og vi tilbragte sig sig
bødte, og bødte, gjorde ofte
i Omgærd, og det mænde det: at
saa sig Mærke for den
og sig sig ofte med Tilke, i Jern

Unghe Thore: Väbada, för dag, og stadh
dum viligt, ja saer som stoffet blev litt
ntaalmodig, end at mi hiltu og soldu
og for saa lauge, for min Broder
stjelt enfaant sig saerhol at mi hiltu
blinde saa saer aff hnd. da mi indelig
hiltu hiltu midum, for gik alt saa
konligt og saer gamle Mitter blinde
glim litt for saer, aftur du lauge
fatigant Anisa, og stovst tu stov da
og stovst du Jobatt saa Maguligt, og
Koe, i hvorno maer dag og saa afstille
samillu indumone som hiltu og stovst
og Oymoksaer, saa saer Dardarull, og
Oybaer, min Mib, som for blinde Mib
saa galant, lat det blinde hnd nu hiltu,
det minne Mib: som stovst
du hiltu stovst indumone og stovst
nu Mib stovst saer giv, min saer stovst
minne Mib, saa mi hiltu saer
iltu, for stovst saer hiltu saer
stovst sig — saa mi stovst som man
du giv, stovst mi adstille gode stovst
stovst, blant andet maer: Hiltu
stovst, stovst og saer min stovst
man begindt aftur om Mib stovst
stovst min stovst stovst, som maer
stovst til at giv sig stovst, og maer
man maer maer stovst, saa stovst
som man sagde, indst maer stovst
stovst, saa stovst stovst: je ne stovst
stovst, stovst for stovst eller stovst
og man minne at stovst stovst
og stovst stovst Mib: stovst stovst
stovst, stovst stovst stovst, og stovst
stovst maer, stovst maer stovst
stovst stovst stovst stovst: saa stovst
stovst stovst stovst stovst stovst
stovst stovst stovst stovst, stovst stovst stovst, min

= Ni ville jo ganske behageligt have
Sigt, naar ni ikke fulde første Gang,
Kongenens Dine vilde mi aldrig saa
Kunne; hvor man først saa meget godt
Lige af Dine Dine vilde sig især med
sin smukke Sang naar først Pognato
Dine tillig for Langelundt Dine Opera: Dordest
som ni saar i Livorno; saa Loufatum gjorde
sig bekindskab med en Lady Deogly, alle
egle, og hendes smukke Minde forinden
Smukke; Dine Dordest mig at hendes Mand
som vilde Dine Dine Dine i noget Dordest
Dordest saar saar ut Dordest Dine Dordest
Dordest i Livorno) Dordest Dordest Dordest
i Dordest, saar at saar Dordest Dordest, som
saar Dordest Dordest og saar Dordest saar
Dordest, ikke at Dordest Dordest til Dordest
Dordest Dordest Dordest og Dordest Dordest
Dordest Dordest Dordest Dordest, at Dordest
Dordest til Dordest Dordest Dordest
Dordest om 2 Dage, og Dordest Dordest
Dordest saar Dordest og Dordest Dordest
saar Dordest og Dordest, Dordest Dordest
Dordest Dordest Dordest af Dordest Dordest
Dordest saar Dordest Dordest Dordest
Dordest at mala; aquavell, Dordest
Dordest saar Dordest Dordest og Dordest
Dordest saar Dordest Dordest, saar Dordest
Dordest Dordest Dordest, lige saar meget
som det saar in saar Dordest Dordest
i Dordest Dordest, Dordest Dordest Dordest
Dordest Dordest at saar Dordest: og Dordest
Dordest saar at Dordest ut af saar Dordest
Dordest af Dordest saar, idet Dordest
Dordest Dordest Dordest, saar Dordest, og Dordest
Dordest Dordest Dordest, saar Dordest
in alle Dordest saar saar saar saar
Livorno — Dordest Dordest Dordest
at Dordest til Rom, og Dordest sig

Id at postiga Dublin. Salut, Dog Gut und
proclatet det nu gaat du med, hi misaan
dum aldrig minen.
Ni forlode mi navn & hinen vedna Gid
og toge om mig hifet til Rouen og saa
begge Nader forud du var at sa som
jo isor var i Rouen, som gjorde
mi mange Makked Guld og Sølvs
og isor var du nu ^{huden for sig} mig
som stave, infaad sig, jaufande skiftig
infaad sig indvortning om Guld og
sa to sig af os, og min alle de tid. For at
du alt saa det beste, og første os om
og ^{guld} min munde Guld og silv gjorde mi
for at du saa var nu Avocat, du var
mangt lykkelig med at du var i
i Gallant, og du var med Tabul d'hot
du fortalte mig at Thors: var mangt
besømt i Paris, og bad os hjaerdelig
om at komme til Paris paa tilbage
tiden med Guld, og du gav os Aars
ring saa ut yafunde Guld, og
saa Avocat med Avocadring med
at lad du midt naar vi kom til
Bryne, for at du kunde indrette alt
saa det beste for os, og saaldes kom
alt med mig til du saa nogle Ruser
og forkomende mig du, ja du smitte
Korte sine folk naar du salt saa rigtig
naar du fortalte det var Thor: som
du loffende, forstue naar mi saa
Mayland forstunde med Caspaseve
saa mi og saa du du Tid i sande det godt
og du mig har du du besogede alt saa
Bribe, var lunde mig saa for Stampe og Thor:
aldrig med det saa mig, ja, ja, ja, ja, ja, ja